

מכתב לנתן א.

ננים — ולפעמים דוקא על ידי "עזרה",
אשה וגם ילד!
החיל והטוטר המכלאים המסידים
בשטח זה גם הם אמינים על רגשי
מוטר, גם הם יכולים אולי לעסוק בער
בודות נעמיות יותר, הרשאים אנו
לפגוע באלה העושים את שלוהות כולל
נו, הקשה והבלתי נעימה?

לבסוף פער נ. א. על החשיבות של
פעולת אחת — בנין ישובי חלד
ציים במסור רב בגבולות הארץ, ומוי
סוף: "אך על אלה כיום לדבר אי
אפשר", המסור — ככל אדם בישוב
— יודע שאנו מיישבים את הארץ
בשתיים האחריות בקצב מהיר, מאה
ושלשים ישובים בשנה הקודמת ומאה
ושבעים ישובים נבנה השנה הזאת, כל
ישוב בן מאה משפחות, כדי שבו אנו
מקמים שלוש-ארבעה ישובים, דרוש
לזה כסף רב, אדמה, אנשים, כלים
שונים, עובדים סכניים רבים, מחשבה,
מדין, אהבה, וחלוציות, והתחייבות
נעשית קודם כל בספר, בהרים, בנבנה,
לצרכי בטחון, והמתחייבים מבורכים
בילדים, הם בני עזרת רבות ולשוני
היהם שונות וזהם חלוצים, כי הם
הילכים לאדמה מוזהבת, רחוקה, לבדי
דוח, ולהאבק עם רגבי האדמה על
קיומם, עבירה עצומה כזאת נעשית
לענין וישוב, ואין אפשר לדבר על
כך בלעז?

הזכרים אנו את הדם הרב שנש
פך על נצחינו, הזכרון חזרת עמיק
עמיק והשפחה רחוקה מלבנו, כי רצינו
בשלום ורחוקים אנו מרצון מלהמת,
ויודעים אנו את האסון שניתך על
העברים הפליטים, ומוטב שנשור את
לשינוי דומם, נחמק להכות שרש,
לא לקום איש ברעהו, לא להחיל דופי
זה בזה, אין חלוקה כזאת בינינו —
על צדיקים ורשעים, שליטים אכזרים
מזה ואנשי מוסר מזה, השליטים שלנו
אינם זרים למוסר, לרגש, ללבביות,
לידיעת צער הזולת.

מסום כך יש להסיר את שאלת המס'
הננים מסדר יומה של הכנסת.

ש. דיון

בקרא את "הטור השביעי" (ב"דבר")
147) אחרתי: אשלי האדם רב הכשרון
אשר במדינת קולומס, בכמה בתי עיר,
יכול הוא לפסוק הלכה למעשה במדי
נות, בשלטון, במוסר, ודאי שהדברים
נאמרו מתוך כנות וכאב — והכאיבו.

נתן א. המסורר הפוליטיסט המקר
בל והאהוב על כולנו כאן השלפתי על
מסילת המסד — דבריו קשים ותקר
פיה גם כלפי ראש הממשלה שלנו
הלפני חברי הכנסת אשר הורידו מסדר
דיום של הכנסת דיון נרחב על המס'
הננים, דבריו בוטים גם כלפי חיילים
ושוטרים המכלאים המפקידים בשמירת
גבולות המדינה.

אם יש לנתן א. עצה איך לשמור
גבולות בלי נזק ולא להשתמש בכח,
נודה לו על כך, כי סוף סוף לא כלנו
עובדים ללא צורך, הלעג לשלטון
הקין, ללא סכיות לבנות, רומז על
אפשרות שלטון רך גזוז ויעיל, היכן
יש שלטון יעיל כזה גזוז? אם אנו
זכאים להולדת ככל אדם ועם, הרי אנו
השאים והיחיים לשלש בגבולות, כדי
להחיל את האדמה למספר גדול ככל
האפשר של יהודים חסרי מולדת ונתר
יום לכליה פזיז בימינו ולעינינו
נתן א. יודע וטובין ומרגיש את האסון
שבהדיק האשה והילד הערבי, ודאי
ראה גם את צירת האם והילד ביצולי
היין ועיראק, ודאי ראה את גוים
הסחוף, ללא כסות, שהצלי מעמיתם
והם מבקשים את זכותם להיות, וחיים
אין להם בשים מקום, אלא כאן, מאה
יותר יהודים נהרגו בידי מסתננים,
ולא מעטים ביניהם אכזרים כדעת טפול
בפניהם; ורבים האכזרים הנכנסים
במיקר לרפת יאנוס מציאים את מורו
ההוא, עקב כך — שמירה מאומצת
בליולת ואי שקט המיד, חוסר בטחון
ההכנס בערב לרפת, וכך באלפי מדי
פרת אכזרים בארץ, יתאר נא לעצמו
כל אדם את ההמונה הזאת: יוצא ארס
לחלוב והויש שבדור יסלה את לבו,
זה גמסר זמן רב, ומי האיש היכול
לשאת באחריות של דיגול המסת'